

dette Dieblik er taget i Beslag og bebygget, saa troer jeg ikke, at der kan være nogen Tvivl om, at der fra Bygningspolitikets Side maa gjøres Noget, dersom der ikke skal komme uoprettelig eller næsten uoprettelig Skade tilstede, saaledes som jeg troer, at det efter Erfaringens Vidnesbyrd er Tilfældet mange Steder paa Nørrebro. Af de Hensyn, som jeg her i al Korthed har antydet, vil jeg derfor overordentlig nødtigt optræde som en bestemt Modstander af denne Lov. Men medens jeg saaledes ganske ligefrem vilde gjøre mig selv næsten en Samvittighed af, hvis det stod i min Magt, at tilbagedrive den, maa jeg paa den anden Side dog tilstaae, at jeg ikke kan frikjende Udcastet for saadanne Mangler, ja endogsaa efter min Mening for en saadan Ubillighed og næsten Uretfærdighed i visse Retninger, at jeg virkelig ikke seer, hvorledes man skulde kunne gaae ind paa Lovudcastet, idet mindste saaledes som det her foreligger. Jeg vil, da samtlige Forhold fremstille sig saa tvivlsomme, med velberaad nu ikke gaae videre ind paa Detaillen og udvikle alle de Betænkkeligheder, jeg i visse Hovedpuncter og i visse enkelte Bestemmelser har ved Loven; men jeg vil tillade mig at rette det Spørgsmaal til det høitærede Ministerium, om det dog ikke maatte erkjende, at det i Grunden slet ikke gaaer an at give en Lov som denne, naar denne Lov ikke gaaer ud paa at indlemme det omhandlede Terrain som Forstadsgrund i Staden Kjøbenhavn. Jeg veed meget godt — det vise ogsaa Præmisserne — at dette Moment ikke har været overseet af Regjeringen; men jeg maa tilstaae, at Sagens foreliggende Præmisser have gjort det Indtryk paa mig, som om Ministeriet, kun fordi det ikke havde formaaet allerede nu at præstere noget Mere, har undladt at gjøre dette til sin Opgave, og derefter reguleret de øvrige Forhold. Men, dersom jeg ikke tager fejl deri, at det vil og næsten nødvendigviis maa komme dertil, hvis man vil have noget Lignende som den foreslaaede Bestemmelse udstrakt til det Territorium, hvorom der her handles, saa vil jeg tillade mig at forespørge, om det høitærede Ministerium mulig maatte være beredt paa uden videre Uphold og uden Hensyn til, at

et Lovarbejde som dette maaffee ikke kan bringes saavidt, at det kan vinde Lovskraft i denne Session, at afgjøre det Spørgsmaal, om denne Indlemmelse ikke bør staae Sted. Jeg maa reent ud tilstaae, at jeg formaaer ikke at see rettere, end at Kommunen Frederiksberg og Hvidovre og det paagældende Terrains Grundbestidere i ethvert enkelt Tilfælde med Rette maatte kunne beklage sig over Loven. Jeg skal som Sidebetragtning dertil i dette Dieblik, som ganske foreløbigt, anføre, at ogsaa saaledes stykkeviis udført, som Lovudcastet nu foreligger, medfører det, hvad der er en af vor Tids store Elendigheder, nemlig en Complicering og Tilvært af nye Embeder, nye Bestillinger og nye Forretninger, der paa ingen Maade kan være ønskelig. Seer det dog ikke — for at jeg blot skal tage et lille Træk — løierligt ud, at man for det Terrain, hvorpaa man anvender Loven, — uagtet det maa erkjendes, at Indlemmelse i Kjøbenhavn er det Naturlige — dog opretter nye Bygningsinspektører, en ny Bygningscommission bestaaende af, — jeg veed ikke hvormange Medlemmer o. s. v., — det er dog sandelig Noget, man ikke let skal stride til, og Intet vilde være naturligere, end at man, naar man vilde benytte et saa kostbart og besværligt Maskineri, da benyttede Kjøbenhavns dertil istedetfor at skabe et lignende for den lille Commune udenfor Kjøbenhavn. Jeg vil i dette Dieblik indskrænke mig til det, der for mig vil være en Hovedbetragtning, og yttre det Duffe, at jeg maa faae at vide, om der er nogen Udflugt til, at Ministeriet, uden Hensyn til at en saadan Lov som denne maatte udførelses, dog uophødeligt vil tage fat paa Hovedspørgsmaalet: Indordningen af det omhandlede Terrain udenfor Kjøbenhavn; det er dette Spørgsmaals Besvarelse, der — jeg vil ikke sige afgjør min Stilling til Loven — men idetmindste væsentligt vil lette mig selv i at tage en Bestemmelse for mit individuelle Bedkommende. Jeg vil blot antyde den uhyre Misforholdelse — og som det forekommer mig billige Misforholdelse — den i § 3 om Erstatning indeholdte Bestemmelse, som Ministeriet, fordi det ikke indlemmer det omhandlede Terrain i Kjøbenhavns Commune, giver for Frederiksberg og Hvid-